

K psaní zpráv se poslední dobou nějak nedostávám... Tak spis jen takové střípky...

Sungai Wain byl po pět měsíců plný lesních plodů. Manga, mangostiny, duriany a rambutany už sice mají svoji sezónu za sebou, nicméně zdejší stromy kvetou a plodí v určité pravidelné posloupnosti, takže je čas vystrídat další ovocné stromy a mezi nimi i ten, který mi připadá nejlahodnější - *Xantophyllum*. Celkem neznámé plody, protože se nepěstují komerčně, ale u mě s vlastní medovou chutí u mě *Xantophyllum* zatím vede (zatímco na posledním místě stále zůstává durian).

Celých pět měsíců nadbytku plodů, tak dlouho trávající blahobyt tu zatím nebyl za celou zaznamenanou historii lesa, tj. od roku 1997. A jak by se dalo čekat, už zvířata už můžete vidět opravdu velké změny. Les je teď plný prasat. Prase dříve bylo spíše vzácné zvíře, člověk potřeboval trochu štěstí, aby ho v lese potkal. Když přišla sezóna ovoce, začaly se v lese objevovat i ploché hromady palmového listu, docela zručně propletené do podoby pohodlného lůžka. To jsou hnízda, která prasnice připravuje před tím, než porodí nějakých 5-12 selat. Vzápětí se začaly v lese objevovat rodinky pruhovaných prasatek. Ve stejné chvíli se sem ale zřejmě začala stahovat i dospělá prasata z širokého okolí. Teď už je těžké do lesa vyjít bez toho, abyste nepotkali aspoň nějakého knoura.

Zpátky v Kampung Baru jsme mezitím měli další požár, kousek od mého domu. Tentokrát to bylo ve dne, takže sousedy událost nezastihla tolik nepřipraveně. A to i přes to, že požární auto uvažovalo v zácpě a na místo se vubec nedostalo, a i přesto, že byl právě odliv, takže v Kampung Baru nebyla voda. Hasilo se bahnem, což je docela efektivní - až na to, že je zdejší bahno plné střeptů a jiného sajrajtu, takže na konci byli chlapi celkem porezání. Ale na rozdíl od minulé události, kdy lehlo popelem asi 40 domů, tentokrát odnesl jen jeden. Ironií bylo, že si ten dům pronajímá jeden z těch nestátníků, kterým jejich vlastní dům vyhořel pro minulé požáry před pár týdny...

Kromě podobných každodenních katastrof se tu ale dějí i větší kalamity. Guverner Východního Kalimantanu našel velmi závažnou cestu, jak dostat ze statního rozpočtu 300 milionů dolarů na podporu stavby mostu přes ostrov Balang. Pro většinu ochránců to znamenalo, že je Balikpapanský záliv ztracený, protože v této fázi už stavbu mostu zastavit nelze - a dali ruce pryč. Prekvapivě, byla to tentokrát místní vláda, kdo projevil dobrou vůli. Starosta Balikpapanu si předvolal mě a Gaby se slovy, že nás chce pozvat o pomoc. Že pryč chce ještě jednou naposledy zahájit jednání se všemi vládami (město, distrikt, provincie), ale nemůže si dovést udelat první krok. A tak že teď hned svolá tiskovou konferenci, na které Gaby a já prohlasíme,

co s sebou projekt přináší a také to, že je k dispozici několik alternativních řešení, výhodnějších ekonomicky i s ohledem na životní prostředí. Dostali jsme tři hodiny na to připravit prezentaci. Starosta sešel několik novin a televizních stanic a druhý den se objevily zprávy ve všech novinách. Zareagovali okamžitě všechny významnější ochranné organizace v oblasti, spojily síly a vzali si zastavení stavby mostu jako hlavní prioritu pro nadcházejících několik měsíců. Strhla se tak ze dne na den zatím největší kampaň, která teď asi rozhodne o tom, jestli v Balikpapanu ještě po 20 letech zůstane nějaký les...